

at faae fat veri. Jeg kan selvfølgelig ikke er-
kjende, at det Forhold, det ærede Medlem sig-
ter til, skulde være almindeligt.

H. M. Petersen: Jeg har rigtignok
to Gange havt Ordet, men jeg turde dog maa-
ske tillade mig en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har
Ordet for en kort Bemærkning.

H. M. Petersen: Jeg finder det usøm-
meligt at navngive Nogen her, men jeg skal
være villig til for den ærede Minister under-
haanden at godtgjøre flere Exempler paa,
hvad jeg har sagt, med Navns Tilføielse.

Holstein: Det staaer for mig, som om
dette lille Lovforslag, der har listet sig ganske
stille og upaaagtet frem, saaledes at det frem-
traadte i vort Thing uden nogen som helst Ind-
sigelse eller Behandling i det andet Thing, men
allerede her har fundet en saa indgaaende Be-
handling, indeholder noget Mere, end man ved
at see løselig paa det skulde antage, og det fore-
kommer mig ogsaa, at den Drøftelse, det her
er undergaaet, klart og tydeligt har vist, at
der virkelig ved det tilsigtes to meget betyde-
lige Forandringer i Forhold, der hidtil have
bestaaet. Den ene er den, at ved Magelæg-
skulle herefter begge Eiendomme bestattes efter
deres virkelige Værdi. Det er ganske vist —
det har den høitagtede Finantsminister ogsaa
selv indrømmet — en ny Bestemmelse, der,
som jeg troer — og det glæder mig, at flere
nære den samme Overbeviisning — vil falde
som en ikke liden Byrde paa mange af Land-
boerne, hos hvem Omsætninger af denne Art
ere Noget, der jævnlig forekommer — jeg havde
nær sagt: i det daglige Liv. Det andet Punkt
er, at der træffes forandrede Bestemmelser med
Hensyn til Salg, naar det foretages paa en
saadan Maade som i det Tilfælde, den om-
talte Høiesteretsdom angaaer. Lovforslaget fore-
kommer mig saaledes at være af den Bestaf-

fenhed, at det vel fortjener at tages under
Overveielse, om den Forandring, som herved
tilsigtes, kun er en Afhjælpning af en Ulempe
eller Mangel, der hidtil har fundet Sted,
eller noget ganske Andet. Jeg troer, at naar
vi ville see Sagen i det rigtige Lys, skal
det vise sig, at Forholdet er ganske omvendt;
thi der er ingen Tvivl om — og dette er og-
saa indbrømmet — at Høiesteretsdommen har
Ret, og at den er den rigtige Fortolkning af
Lovens Bestemmelser. Naar vi nu ved Siden
deraf have staaende som Factum, at Admini-
strationen i mange Aar har fulgt en For-
tolkning, der gaaer i stik modsat Retning af,
hvad Høiesteret har erklæret for det Rigtige,
saa følger der ikke deraf, at Høiesteretsdommen
for Fremtiden berøver Statskassen en Indtægt,
som denne burde have, men at Statskassen i
mange Aar har bebyrdet en stor Mængde Bor-
gere med en Udgift, som de efter Lovens Be-
stemmelser ikke have været pligtige til at udrede.
Det synes mig saa klart, at man kun kan gaae
ind paa den Forandring, som her er fore-
saaet, naar man erkjender, at det er en Feil i
Principet, men jeg finder ikke, at der i dette
Tilfælde er nogen Anledning dertil. Der gjøres
herved et stort Ingreb og tilveiebringes en stor
Forandring i en Lov, der hidtil har bestaaet
og i alt Fald er af saa stor Betydning, at den
ikke ved en saadan — om jeg tør sige — ube-
tydelig lille Veilighed bør underkastes en saa
indgribende Forandring. Det var kun disse
saa Bemærkninger, jeg vilde bede om Tilladelse
til at fremsøre. Loven i sig selv synes ikke at
være af stor Betydning, men det forekommer
mig, at navnlig det sidste Punkt dog har saa
stor Betydning, at man ikke burde lade det
være upaaagtet ved Sagens Behandling.

Formanden: Folkethingsmanden for
Kjøbenhavns 1ste Valgkreds har Ordet.

Timestad: Jeg havde kun begjært Or-
det i Anledning af de Ytringer, som nys saldt
fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de